Jeg anede ikke, hvad en L23 var – så endte jeg med at sejle DM. En grønskollings beretning.

Det hele startede lige efter afslutningen på Sejlerskolen i 2025.

Sune, en af instruktørerne fra Sejlerskolen, ringede og sagde: “Der er en L23 til salg”.

Jeg anede ikke, hvad en L23 var, og havde egentlig ingen planer om at købe en båd. Men der kunne jo ikke ske noget ved at prøve en tur.

Vi nåede dog ikke ud af havnen, før jeg kunne mærke, at det var en sjov og kvik båd. Og så var jeg solgt – og L23 Hvalpen blev min.

Desværre blev det kun til et par ture alene i Hvalpen, inden den kom på land.

I løbet af vinteren havde jeg flere snakke med formanden for L23 Klubben om mulighederne for at deltage i DM som gast. Mulighederne var desværre ikke store, men jeg havde besluttet mig for at tage til DM i Kolding og tage chancen. Måske ville der blive en ledig plads.

I midten af august skrev formanden så, at vi nu var tre, der gerne ville deltage i DM, men manglede en båd.

Formanden skulle til Ungarn og kunne derfor ikke selv deltage. Han tilbød i stedet, at vi kunne låne hans L23, Athea, som lå i Fåborg. Og da flere skulle fra Fåborg til Kolding, kunne de samtidig transportere båden på trailer.

Hvor heldig kan man være?

Så pludselig var vi tre:

Jesper fra Vallensbæk som skipper, Tom fra Silkeborg som gast og jeg fra Nibe som gast.

Jesper havde deltaget i DM flere gange og både Jesper og Tom havde sejlet, siden de var børn. I det selskab var jeg på alle måder grønskollingen med knap et års sejlererfaring. Heldigvis tog de to erfarne herrer det ganske roligt.

Så gik det løs

DM blev sejlet den 28.-30. august i Kolding og var slået sammen med DM for X-79. Der var 12 L23'ere og 12 X-79'ere.

Vi mødtes i Kolding dagen før for at få Athea i vandet og rigget til. Med centerløft, kran på kajen og hjælp fra nogle lokale sejlere gik det hurtigt med at få båden klar.

Motor er ikke tilladt under DM, så det var "pælesejlads" ind og ud af havnen.

Det blæste pænt meget, så vi droppede en prøvesejlads.

Næste morgen blev det lidt hektisk. Batteriet var totalt dødt. Med en lånt ledning og laderen sat på maksimal ladning lykkedes det heldigvis at få strøm nok på, mens de andre var til skippermøde.

Så var vi klar.

Banen var en klassisk op-ned-bane med mållinjen ved siden af startlinjen. Et ben var kun omkring en halv sømil, så der var mange mærkerundinger og mange muligheder for både at gøre noget rigtigt – og meget forkert.

X-79'erne er hurtigere end L23'erne og skulle derfor starte først.

Det var sjovt at prøve en rigtig kapsejladsstart med flag, lydsignaler og 12 både, der alle gerne vil ligge det rigtige sted på startlinjen.

Det gav nogle spændende situationer. Og megen råben.

Efter første mærke var det tid til spiler. Jeg var gast på fordækket og skulle dermed for anden gang i min sejlerkarriere være med til at sætte en spiler.

Det gik hæderligt. Men bestemt ikke hurtigt.

Den første sejlads blev også brugt til at lære både båden og hinanden at kende. Det er måske ikke den optimale måde at starte et DM på, men sådan var det.

Desværre missede vi at passere mållinjen, så vi måtte rundt igen. Desværre den forkerte vej.

Det kostede en DNF og 13 point.

Den næste sejlads blev heller ikke nogen succes. Vi havde en tyvstart og sluttede som nr. 10. Det var ikke godt.

Men derefter begyndte det at gå bedre: 8, 6 og 6.

Det var en lang dag, og jeg har ikke tal på, hvor mange gange vi satte spiler og bommede med spiler. Men det var mange.

Mere vind og mand over bord

Næste dag var vinden taget yderligere til, og vi skulle beslutte, om det skulle være fok eller genua. Vi valgte som de fleste andre fokken. De, der valgte genua, skiftede til fokken efter første sejlads.

Det blev en spændende dag, ikke mindst når spileren skulle sættes.

I den sidste sejlads valgte vi faktisk at droppe spileren på læns. Sammenlignet med de problemer, mange af de andre både havde med spilerne, tror jeg ikke, vi tabte så meget ved det.

Dagens dramatiske højdepunkt var dog en mand over bord.

En sejler blev slæbt efter hækstigen og kunne ikke selv komme om bord igen. Med hjælp fra en fotograf i en gummibåd lykkedes det heldigvis at få ham om bord igen, og han kunne fortsætte sejladserne.

Det var tankevækkende at se, hvor svært det faktisk er at få en person om bord igen, selv under forhold hvor der er hjælp lige i nærheden.

I dagens tre sejladser fik vi 7, 6 og 11 point. I sidste sejlads rørte vi desværre et mærke - og så er det jo rundt igen.

En 8. plads og masser af læring

Samlet blev det til en 8. plads ud af 12 L23'ere. Måske ikke noget at skrive hjem om. Men for mig var DM'et først og fremmest en stor oplevelse og en rigtig god mulighed for at lære.

Jeg kom med knap et års sejlererfaring og endte med at sejle DM i en båd, jeg næsten ikke kendte, sammen med to meget erfarne sejlere.

Jeg lærte en del om starter, mærkerundinger, spiler, trim og bådhåndtering – men ikke mindst om, hvor meget der skal fungere mellem tre personer på en lille båd, når det går stærkt.

Kommandoer skal være klare og tydelige og der skal være en vis tolerance for en til tider meget kontant tone.

Og jeg fandt ud af, at kapsejlads er noget helt andet end en "trille tur" på fjorden.

Det gav absolut lyst til mere. Næste år er DM i Dragør, og der kommer jeg nok ikke med.

Men i 2028 er DM i Silkeborg og hvis Tom med sin L23 mangler en gast, så er jeg klar.

L23’ere på rad og række.

Sværmen inden start - 5 min signaler har lydt.

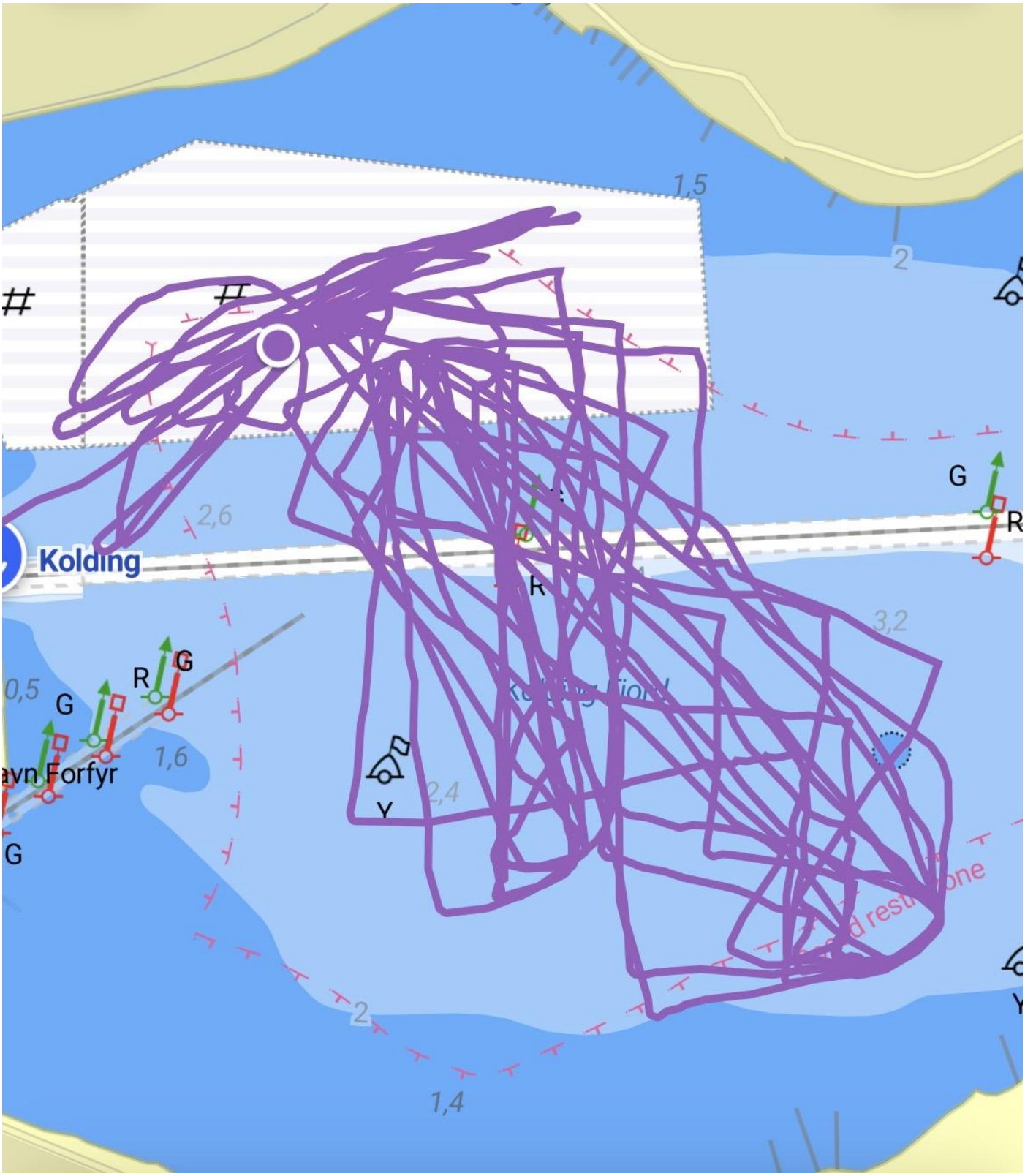

JOHN MAST
skerinden

Der blev sejlet tæt - men stadig fin stemning.

Masser af spilersejlads.

Samme op-ned bane men mærkerne blev flyttet pga. vinddrejning.